

и околията. 19 земеделски дружби по селата начело с водачите си минават в опозиция¹⁸. Първи са най-големите села в Старозагорска околия – Братя Даскалови, Сърнево, Калояновец, Михайлово¹⁹.

На 21 октомври 1945 г. се провежда областен събор на опозиционния БЗНС и конференция в салона на кино „Фокс“. Още на другия ден във в. „Септември“ започва масирана кампания за изобличаване, осмиване, оплюване, окарикатуряване, очерняне на местните водачи на опозицията – М. Драндаревски и С. поп Игнатов²⁰.

Същевременно недоверието на земеделците към комунистите се засилва. В сериозен повод за нови конфликти се превръща прибързаното и необмислено решение на ОК на БРП(к) за създаване на ТПЗК по селата. Земеделците, дори и тези, които са в ОФ, искат земята да се даде на селяните и те, ако желаят, доброволно да се кооперираят.

На XXVI конгрес на БЗНС, проведен през декември 1945 г., проличава явно желание за обединение на отечественофронтовския с опозиционния БЗНС, за единен БЗНС. Групата на Оббов и Драгнев също идейно гравитира към опозицията²¹. В началото на 1946 г. масово се основават опозиционни земеделски дружби в старозагорските села Опан, Св. Кирилово, Преславен, Осларка, Калояновец, Бял извор, Борово, Богомилово, Самуилово, Бенковски, Клементиново, Знаменосец, Колена, Коларово, Тополяне, Плоска могила, Трънково, Белчево, Александрово, Арнаутино, Бели бряг, Бъдеше, Българене, Венец, Воденичарово, Голямо Кадиево, Горно Ботево, Дълбоки, Зора, Козаревец, Ловеч, Маджерито, Малко Кадиево, Оряховица, Соколово, Тихомирово, Тракия, Цар Аспарух²². Опозиционното земеделско движение в Старозагорска околия успява да се оформи организационно и да се масовизира въпреки нажежената политическа обстановка в страната – уволнения на министри, политически процеси, забрана на опозиционни вестници²³, и въпреки постоянните погроми и арести, на които са подложени зелените земеделци опозиционери по селата в региона²⁴. През февруари 1946 г. се